

Reactie op de internetconsultatie niet openen van de jacht op konijn en provinciaal jachtsluiting op haas.

Jagers zijn zeer goed opgeleide vrijwilligers. Op eigen kosten hebben zij de jachtcurus gedaan om (nog meer) kennis op te doen over natuur, planten, bomen, dieren en dierziekten. In het praktijkdeel is het schieten en de veilige omgang met het wapen aan bod gekomen.

Ieder jaar weer steekt de jager veel geld, tijd en moeite in zijn levensstijl. Ik noem het bewust levensstijl en geen hobby omdat het zoveel meer is. Ieder jaar zijn daar de kosten van de jachtpacht, het vernieuwen van de jachttakte. Daarnaast gaat er veel geld en tijd zitten in biotoop verbetering door aanleg van bijvoorbeeld wildweides en akkerranden met bloemenmengsels. Jagen doet de jager vrijwillig maar zeker niet vrijblijvend. Je hebt een verplichting tegenover de natuur en tegenover de boeren. Zelfs bij wet zijn wij, jagers, verplicht om een redelijke wildstand te handhaven.

Ik ben al 40 jaar betrokken bij het veld waar ik nu zelf jaag samen met mijn vader. Als kleine jongen van 7-8 jaar oud ging ik altijd de polder in, mee jagen, tellen en als er niets voor mij te doen viel op gebied van jacht hutten bouwen met vriendjes. Er is een hoop veranderd in die decennia. We gingen van jagen op winterganzen, als het tenminste echt wilde winteren, naar het bestrijden van de schade van de zomerganzen. Er was altijd veel wild. In de periode rond de kerst werd er door mijn vader en de andere jagers gesurveilleerd op stroperij. De reeën deden hun intrede in onze polders 30 jaar geleden en ook de vos wist zijn weg te vinden naar ons veld. (Tot halverwege de jaren 90 kwamen er geen vossen voor.) Op dat moment zagen we de stand van de hazen en fazanten in een snel tempo omlaag gaan. De vos was op dat moment beschermd en we konden dus niets anders dan toezien hoe er in een paar jaar tijd bijna niets meer overbleef. Toen ik in 2007 mijn akte heb gehaald en de vos inmiddels op de landelijke vrijstelling stond hebben we er flink werk van gemaakt. In het eerste jaar schoten we meer dan 10 vossen in een veldje van 140Ha. Na een paar jaar zagen we verbetering in de hazenstand, maar de fazanten bleven nog achter. Nu 15 jaar verder kan ik zeggen dat er nog steeds vossen in ons veldje zitten (en dat mag! Die hoort er ook bij), maar ook weer voldoende hazen en ook de fazantenstand is door het creëren van voldoende dekking en voedsel weer aardig bijgetrokken. Dit hebben we vooral behaald door te 'sparen'. Jaren achtereen geen hazen en fazanten jagen en zoals gezegd het creëren van goede biotoop. Het hele jaar door veel kijken en tellen. Waar zien we wat? Hoeveel? Hoe vaak? Welk tijdstip?

Hoe we dit doen? Door veel in het veld te zijn. Jagers zijn vaker in het veld met een verrekijker als met een geweer! En omdat we zoveel in het veld zijn, zien wij ook veel. (drugs)afval dumpingen, stroperij, loslopende honden, crossmotoren enz. enz. In dit opzicht zijn wij, jagers, de oren en ogen in het buitengebied.

De uitkomst van het rapport van SOVON dat het slecht zou gaan met de hazen kan ik niet rijmen met hetgeen ik zie in mijn veld.

De onderbouwing van de onderzoeken/rapporten ligt bij de toevallige waarnemingen die tijdens de vogeltellingen zijn gedaan door de vrijwilligers van SOVON. Ik heb in mijn jachtveld nog nooit iemand gezien van SOVON voor enige vorm van tellingen. Dit hoor ik overigens van veel meer mensen. Daarbij kunt u zich dus afvragen hoe groot de dekking is van de telgebieden. Waar vinden deze tellingen plaats? Er zijn natuurlijk vele vogels die leven in plas en dras gebieden. Voor hazen is het daar veel te nat en zoeken meer droge grond, dus logischerwijs zijn er in deze gebieden weinig tot

geen hazen. Een matige afname in moeras? Dat is dus niet zo'n vreemde conclusie. Alsmede de in stedelijk gebied.

Zoogdiervereniging Telganger 2021-2: In Friesland en Gelderland is de laatste twaalf jaar sprake van een matige afname, evenals in moeras en het stedelijke gebied. (pag. 25)

Als dat dan een maatstaf moet zijn om te concluderen dat het slecht gesteld is met het haas dan zet ik daar mijn vraagtekens bij.

En dan worden deze gegevens ook nog eens vergeleken met de gegevens van 1950, dat is 70! jaar geleden! Toen was er veel meer ruimte dan nu en zag het landschap er ook heel anders uit.

Door de grote veranderingen in het buitengebied, denk aan meer wegen, meer bebouwing als 50 jaar terug, maar denk ook aan het leefgebied en leefbaarheid kunnen er maar een beperkt aantal dieren op 1ha leven. En die 1ha moet dan ook wel geschikt zijn, dus geen industrieterrein of wandelbos. Veel mensen uit de stad kennen het onderscheid tussen een haas en konijn nog niet eens en stoppen tegenwoordig als ze een koe zien om een foto te maken.

De Universiteit van Wageningen doet het nog eens dunnetjes over. Ze kopiëren de reeds gedane conclusies en verbinden daaraan hun eigen conclusie. Geen enkele telling of cijfers daarbij betrokken die de KNJV beschikbaar heeft gesteld vanuit de verschillende Faunabeheereenheden. Trends zijn echt beschikbaar en waarneembaar, maar dan dien je daarbij wel de beschikbare informatie bij te gebruiken.

Waarom deze tellingen dan toch maar gebruiken? Omdat de tellingen vanuit de KNJV op het juiste moment worden verricht binnen een georganiseerde structuur (Faunabeheer FBE) en ook jaarlijks in dezelfde velden herhaald worden door mensen met kennis van zaken (ze zijn immers opgeleid) en ook omdat deze mensen weten waarom ze dit moeten doen en voor welk doel.

Ieder jaar tellen 27.000 jagers in Nederland het wild. Niet alleen tijdens de nationale tellingen maar ook gedurende de rest van het jaar wordt de stand gemonitord. De gegevens van alle tellingen worden geregistreerd in FRS (Fauna Registratie Systeem) Jachthouders zijn verplicht om deel te nemen aan deze tellingen. Hier hebben wij al die jaren heel veel tijd in gestoken om nu tot de ontdekking te komen dat deze cijfers gewoon aan de kant worden geschoven en genegeerd. Terwijl de FBE in de wet natuur als enige wordt aangemerkt om cijfers aan te leveren. Hoe kan het dan zo zijn dat deze cijfers niet bruikbaar worden geacht?

Dit alles doen wij uit een grote betrokkenheid met de natuur.

Als de jacht wordt gesloten is er voor de jagers ook geen noodzaak meer om een hoop geld en energie te steken in biotoopverbetering, dekking enz. voor haas en konijn. (Zie het als een moestuin, als iemand geen tomaten mag plukken van de planten dan heeft het geen zin om het onkruid nog te wieden en de plant mooi op te binden. Laat staan te zorgen dat de tomaten genoeg licht krijgen om te groeien)

En als de jagers niet meer voor de populatie hazen en konijnen zorgt, wie gaat het dan doen?

De zogenaamde natuurclubs? De zoogdiervereniging? PvdD? De faunabescherming?

Nee hoor die doen helemaal niets! Die hebben namelijk helemaal niets met een polder/veld waar jagers vaak al meerdere generaties de jacht en het natuurbeheer voor hun rekening (van de eigen portemonnee) nemen! Het maakt ze niet uit hoe de dieren aan hun einde komen. Door ziekte,

honger, het verkeer, het maakt niet uit zolang ze maar niet worden doodgeschoten! De Oostvaardersplassen is hier een voorbeeld van.

Samenvattend: Jagers zijn prima in staat te beoordelen of het haas en konijn een benutting in komend jaar toe staan. En jazeker, dat moet zelfs want er zijn andere jachtvelden waar nu gesproken wordt over hazenschade of boomkwekers die klagen over vraatschede aan de jonge aanplant door hazen en/of konijnen. Ik wil ook uitgaan van deugdelijke cijfers en niet van die, in mijn ogen, onvolledige en mogelijk onbetrouwbare cijfers van SOVON.

We willen bij een dergelijk besluit toch niet uitgaan van verkeerde gegevens? Ik neem aan dat de minister dat ook niet wil. Beleid dient gebaseerd te zijn op feiten, niet op bijeengeraapte gegevens.

Ik wens u veel wijsheid toe in het te nemen besluit en hoop dat u een rationele beslissing maakt en niet één gebaseerd op de emotie van de anti-jacht beweging.

Maarten van der Belt, Geertruidenberg 8-6-2022